

Nedeljsko slavlje na Poreznu ob odkritju spominskega obeležja v spomin legendarnega boja borcev Kosovelove brigade in Gorenjskega vojnega področja.

Leto XXVIII. Številka 62

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin — Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, torek, 19. 8. 1975

Cena: 1,50 dinarja

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Janko Urbanc je spominsko obeležje, delo Toneta Svetine, predal v varstvo planinskemu društvu Cerkno. Planinska postojanka na 1622 metrov visokem vrhu bo, odslej nosila ime po narodnem heroju Andreju Žvanu-Boristu.

Graničarji naše tromeje

Osrednja gorenjska proslava ob 15. avgustu, dnevu graničarjev, je bila ob karavli Rateče na tromeji — Pester kulturni program, slavnostno vzdušje, prijateljsko razpoloženje — Ogleđ tromeje

Rateče. Obmejni pas. Mejni kamen. Karavla. Tromeja: Jugoslavija, Avstrija, Italija. Avgustovska pripeka v dolini, v Ratečah, obeta preznojeno čelo in potne roke celo v senci, medtem ko nas visoko nad obmejnimi krajem zgornjesavske doline sprejema visokogorski hlad in ob pišu vetra bi najraje nataknil dolge rokave.

Karavla, odeta v bele napise in rdeče zastave, se beli v soncu. Ljudje, slavljenici in gostje, se zbirajo na njenem dvorišču, srečujejo se prijatelji, znanci, se pozdravljajo, stiskajo roke. Pripeljejo se v narodnih nošah, fantje in dekleta, vojaška godba igra zdaj otožno srbsko narodno zdaj staro partizansko koračnico.

A prijateljskih stiskov, bežnih besed v nenehnem pričakovanju začetka proslave, kot da še dolgo ne bo konca. Prihajajo novi in novi vabljeni prijatelji, sodelavci, ki bi radi čestitali, ki bi se radi oddolžili in zahvalili vsakemu posebej, vsem tistim, ki ponoči in podnevi žive z budnim očesom tu na meji treh dežel zato, da varujejo svojo, sebe in uso Dolino in domovino pod seboj. Niti trenutka oddiha ne poznajo, tudi v slavljenem petnajstoavgustovskem dnevu ne. Tu niso vsi, ki danes slavijo, na patrolnem pohodu so, okoli karavle usmerjajo svoj vojaški korak, kajti budnost in opreznost ne poznata trenutka sprostitve, trenutka oddiha ali počitka.

15. avgusta leta 1944 je bil ustanovljen korpus narodne obrambe Jugoslavije — KNOJ. Ustanavljanje enot narodne obrambe pa sega že na začetek NOB. Prvi začetki ustanavljanja organiziranih enot narodne obrambe Slovenije segajo v leto 1944, ko je bila v bližini Novega mesta ustanovljena vojska državne varnosti. Sestavljale so jo skupine varnostne obveščevalne službe, ki so nastale leta 1941. Leta 1953 pa se je z odločbo vrhovnega komandanta oboroženih sil korpus narodne obrambe preimenoval v graničarske enote.

Kapetan Muharem Smajič s pozdravnim nagovorom začenja slavnostni del praznovanja, številni gostje z vse Gorenjske prisluhnejo. Iz Kranja, iz Radovljice, iz Trziča, iz Škofje Loke in z Jesenic so prispeli predstavniki občinskih skupščin, delovnih kolektivov, ki imajo pokroviteljstvo nad karavliami, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, športnih in drugih organizacij ter društev. Prišli so, da skupaj z graničarji, vojaškimi starešinami počastijo njihov in svoj praznik, praznik vojaka-graničarja na meji, praznik vsega obmejnega prebivalstva. Nenehna in stalna varnost meje je naloga, ki je ni podcenjevati, je naloga, ki pomeni državno varnost, je tisto, kar je nepogrešljivo v sistemu družbene zaščite.

Nadaljevanje na 12. strani

Slavje na Poreznu

Proslava borcev Kosovelove brigade in Gorenjskega vojnega področja — Slavja na Poreznu se je udeležilo več sto ljudi — Svečanosti je poleg številnih družbenopolitičnih delavcev prisostvoval tudi predsednik skupščine SR Slovenije dr. Marjan Brečelj — Odkrit tudi spomenik v Jesenici pri Cerknem

»Današnje slavje, na katerem bomo odkrili spominsko obeležje v spomin na boj na Poreznu, ki se je odigral 24. marca leta 1945, bojevali pa so ga borci brigade Srečka Kosovela ter Gorenjskega vojnega področja z mnogo močnejšimi silami nemškega rajha, ter v spomin v tej borbi padlemu narodnemu heroju Andreju Žvanu-Boristu, je le skromna oddolžitev za njihovo prelitto kri,« je dejal na nedeljski svečanosti na 1622 metrov visokem Poreznu slavnostni govornik — medvojni komandant XXX. divizije in IX. korpusa Tone Bavec-Cene.

Nato je Tone Bavec-Cene orisal potek borbe na Poreznu.

»Na grebenu Porezna je v celodnevem boju padlo dvaintrideset, ranjenih pa je bilo šestintrideset borcev, bork in aktivistov,« je dejal. »Če k padlim štejemo še sedemindeset zverinsko pobitih ujetnikov v orehovski grapi so znašale naše izgube stodevetindvajset ljudi. Kljub hudim izgubam,« je nadaljeval slavnostni govornik, »pa je sovražnik doživel hud neuspeh, kajti borci Kosovelove brigade so bili že 8. aprila skupno s komando mesta Bled sposobni zavzeti utrjeno sovražnikovo postojanko v Zgornjih Gorjah. Že 25. aprila pa se je začel pohod celotnega IX. korpusa proti Trstu in Gorici. Prvi majski dan pa so naši borci zmagoslavno vkorakali v ti dve mesti.«

»V zadnji ofenzivi, v borbi na Poreznu, je borcev Kosovelove brigade in Gorenjskega vojnega področja resnično šlo za biti ali ne biti,« je na proslavi dejal nekdanji politični komisar Gorenjskega vojnega področja Janko Urbanc. »Smrt je kosila na vsakem koraku, vsepovsod so ležali ranjeni tovariši, gorele so domačije, vendar mi kljub utrujenosti in lakoti nismo odnehali. Namesto zavetja na kopastem vrhu Porezna, ki je na eni strani obdan z Baško grapo, na drugi pa s cerkljansko kotlino, je mnogo naših tovarišev našlo poslednji dom...«

Nato so cerkljanski planinci sprejeli v čuvanje spominsko obeležje, ki sta ga v spomin boju na Poreznu odkrila nekdanji politični komisar Gorenjskega vojnega področja Janko Urbanc ter takratni komandant brigade Srečka Kosovela Andrej Renar.

Svečanosti na Poreznu se je udeležil tudi predsednik skupščine SR Slovenije dr. Marjan Brečelj.

Obeležje je delo kiparja Toneta Svetine.

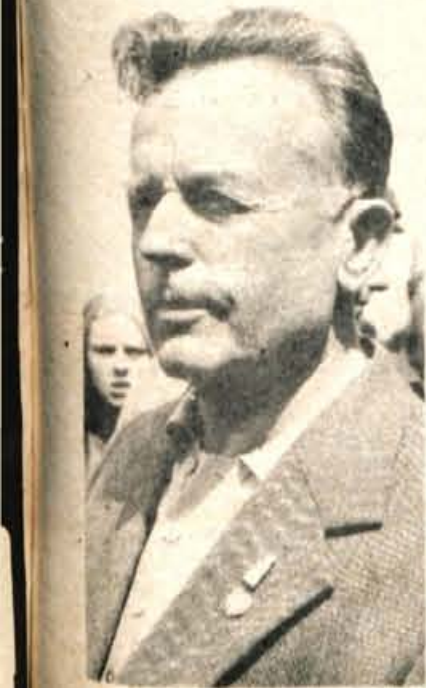
V soboto so v spomin na pokol šestindevdesetih partizanov tudi v Jesenici pri Cerknem odkrili spomenik. Šest in pol

metrov visoka skulptura je delo kiparja samorastnika Petra Jovanoviča iz Žetine v Poljanski dolini.

Besedilo: J. Govekar
Slike: F. Perdan

V kulturnem programu je sodeloval partizanski invalidski pevski zbor iz Trsta.

Slavnostni govornik na proslavi na Poreznu je bil Tone Bavec-Cene.

jubilejna mešanica

BRAVO

netto 100g

ŠPECERIJAS

BLED

Naročnik:

Schiedel — YU — kamin,
dimnik št. 1 v Evropi

proizvaja in dobavlja

PGP
Gradnja Žalec

Čolnarjenje in ribolov — usakdanje razvedrilo turistov

Kamp, ki sprejme okrog 700 gostov, je bil julija in do srede avgusta poln

Bohinjske turistične razglednice

Tja od začetka glavne poletne turistične sezone, od začetka julija naprej, je v Bohinju oziroma v naseljih v obeh dolinah, kjer je okrog 6000 prebivalcev, vsak dan okrog 4000 gostov. Med tujimi gosti prevladujejo Nemci, Holanci in Angličani. Letos je tudi precej Francozov in Belgijcev; od prehodnih gostov pa zaide v Bohinj največ Čehov in Madžarov. Med domačimi gosti so doslej zabeležili predvsem turisti iz Hrvaške, Vojvodine in precej Beograjčanov.

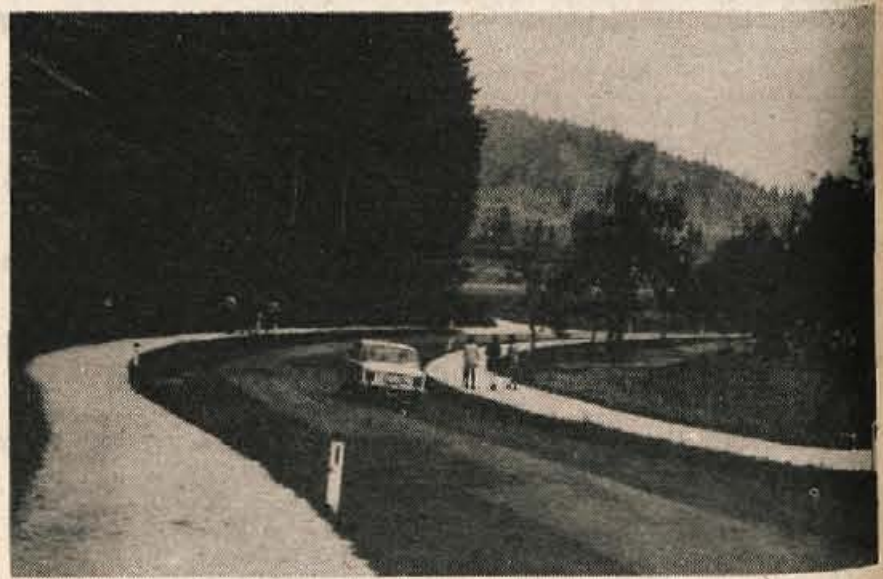
Turistični delavci so zadovoljni. Sicer še ne vedo in jih skrbi, kaj bo dejansko pokazal večji promet, posebno ker so tudi stroški precej narasli. Vendar so veseli, da je Bohinj, letos v primerjavi s prejšnjimi leti vsaj malo bolj zaživel. Turistov je namreč več. V hotelu je težko dobiti sobo in celo hotel na Voglu je dobro zaseden. Tudi lastniki zasebnih turističnih sob se ne pritožujejo in celo kamp je poln kot že dolgo ne.

In kaj je povzročilo, da je Bohinj za turiste za kraje kot so Bohinjska Bistrica, Češnjica, Srednja vas, Brod, Savica, Kamnje, Polje, Ribčev laz, Stara Fužina, Jerka in Bitnje privlačnejši? Nedvomno je k temu pripomogla dokaj ugodna zimska sezona, saj je edino na Voglu bila mogoča kolikor toliko ugodna smuka. Agencije so tako najbrž laže zaključevale pogodbe za bohinjško poletno sezono. Po drugi strani pa se je Bohinj kljub investicijskemu mrtvilu vseeno spremenil in z nekaterimi manjšimi (a pomembnimi) razlikami

v primerjavi z včerajšnjim dnem) popravil turistično ponudbo.

Poleg nekdanj sicer lepe vendar več ali manj edine zabave, če tako rečemo sprehodom po slikovitem Bohinju, je letos predvsem več prireditvev. Turistom tudi ob slabem vremenu ni ravno dolgčas. V hotelih so poskrbeli za zabavo. Največ pa je k živahnosti na tem področju pripomogel preurejen prireditveni prostor Pod skalco. Nov vodovod je rešil pomanjkanje vode v poletnih mesecih. Hotel

Bellevue je dobil tenis igrišče, obnovili so sprehajalne poti, uredili nekaj restavracij in še bi lahko kaj našli. Vendar so glavna privlačnost že omenjene prireditve. Na prostoru Pod skalco je vsak petek in nedeljo ali soboto kakšna prireditev. Letos so uspešno pripravili kmečko ohcet in vasovanje, zelo zanimiva je bila konec julija folklorna revija in v začetku avgusta lovska proslava, ko je lovska družina Bohinjska Bistrica razvila svoj prapor. Svojevrstna za-

Turistično društvo in krajevna skupnost Stara Fužina sta uredila peš pot proti Stari Fužini

Za izletnike so namestili štiri nove reliefne table

nimivost za turiste je bila tudi proslava 50-letnice gasilskega društva Polje in potem so še tradicionalni pikniki vsak petek, pa nastopi domačih in tujih ansamblov ter folklornih skupin.

Proti koncu tega meseca bodo sicer gostje počasi začeli odhajati, vendar bo cel prihodnji mesec v Bohinju kot kaže še vedno živahno, vse tja do 21. septembra, ko bo glavno turistično sezono sklenil tradicionalni kravji bal.

Čeprav imajo turistični delavci nedvomno že vrsto načrtov za prihodnjo zimsko sezono in leto kasneje, trenutno o njih raje molčijo. Poudarjajo sicer, da sedanje hotelske in druge turistične zmogljivosti niso ustrezne, da bi bilo treba več investirati in začeti urediti več načrte in obljube, hkrati pa ugotavljajo, da že majhne spremembe in novosti lahko poživijo turistični vsakdan.

Besedilo: A. Zalar
Slike: F. Perdan

Azurna obala

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Glavno avenijo v Nici, ki je nekoč nosila ime avenija zmage, so preimenovali po nekdanjem županu Jeanu Médecenu. Ta zaslužni mož je prvi začel zbirati in urejati kulturne arhive in odkrivati rimske spomenike, ki danes predstavljajo svojevrstno turistično posebnost Nice. Široka, z drevoredi okrašena avenija od velikega obalnega Albertovega parka pelje ravno do osrednje železniške postaje. Začne se na širokem okroglem trgu generala Massena. Tudi to ime ima v francoski zgodovini veliko ceno. Massena je bil eden najbližjih in najbolj zvestih Napoleonovih generalov, ki ga je spremljal tudi po prvem pregnanstvu na Elbo. Njegov vnuk je bil poznejši župan mesta in ima tudi svojo ulico. Izpod Albertovega parka in Massenovega trga teče reka Paillon, kar se seveda ne vidi, ker je celotna struga te edine reke v mestu pokrita in pozidana. V tem delu mesta, ki ga imajo za središče Nice, je največ imenitnih palač v poznobaročnem slogu, posebno lepa pa je zgradba opere z ogromnimi stebri in mestna igralnica.

Težko je opisati vse znamenitosti v nekaj stavkih, vendar pa velja posebno omeniti tudi rusko pravoslavno cerkev s čudovitimi pisanimi čebulastimi kupolami, na moč podobnimi tistim na cerkvi ob Rdečem trgu v Moskvi. Mesto slovi po svetovno znanem karnevalu, ki ga prirejajo že od 1878. leta in bo torej čez tri leta slavil že svojo stoletnico. Razen ruske cerkve je tudi velika židovska sinagoga in katedrala ter več drugih lepih cerkev.

Naš hotel Rivoli je bil stara štirnadstropna zgradba, ki pomeni turistične še iz začetka tega stoletja. Le recepcija in avla hotela je kolikor toliko posodobljena, sobe z visokimi stolpi in pohištvo pa je še zmerom staromodno. Edino kar ustreza zahtevam sodobnega turizma, je vzorna čistoča perila na širokih francoskih posteljah. Temu bi lahko pristeli še odlično francosko kuh-

njo, ki ji res ni kaj očitati, čeprav bi po količini skromnega penzijskega obeda, lahko ostal dober jedec še vedno lačen.

Sicer pa cene izven sezone niso pretirano visoke. Kava v dobri restavraciji ni dražja od 1,2 franka, kokta ali oranžada 2 do 3 franke, kosilo 13 do 15 frankov itd. Če primerjamo s cenami v naših letoviščih, so celo nižje kot pri nas.

KNEŽEVINA MONACO

Meje med Nico, se pravi med Francijo in kneževino Monaco, dejansko ni. Le napisna tabla ob glavni cesti opozori, tja se tod začnejo ozemlje druge suverene države.

Kneževina obsega obalni pas gosto naseljenega ozemlja v dolžini 3,5, širino od 150 m do 1 km in v skupni površini okoli 15 kv. km.

Vseh podanikov je nekaj nad 28.000, pretežno francoske narodnosti. Ta žepna država se deli na tri dele: Monaco — vladarskega s knežjim dvorcem in cerkvijo, v kateri so pokopani principi-predniki in šteje okoli 3000 prebivalcev, pristaniškega Condamina s sidrišči za trgovske, potniške in luksuzne ladje in jahte ter na gosto naseljeni poslovni del Monte Carlo s številnimi hoteli, svetovno znanimi igralnicami, restavracijami, trgovinami in turističnimi agencijami.

Podobno kot Nica je bil tudi Monaco dolga leta v lasti različnih narodov od Feničanov, Grkov, Rimljanov, Špancev do najbolj znanih genovskih grofov iz družine Grimaldi, čigar naslednik je tudi današnji knez Rainer. Knežji naslov so genovski grofi dobili od španskega kralja. Eden najslavnejših monaških vladarjev je bil princ Karl, ki je 1853. leta z izgradnjo velike igralnice, casine, položil temelje še danes najpomembnejši turistični in gospodarski panogi — igri na srečo.

Mogočna in arhitektonsko izredno impresivna 3-nadstropna zgradba casina na sami obali morja, je osrednje zbirališče turistov, ki že več kot stoletje posedajo v njenih

salonih ob ruletah ali pa skušajo srečo na številnih avtomatih. Okoli casina je ogromen lepo urejen park s skulpturami in fontanami.

Mesto je dobilo svoje ime po skalnati gori Monte Carlo, ki se mogočno dviga nad obalo. Stisnjeno je na ozek del položnega, vselej zelenega podnožja v pravo betonsko gmoto, v kateri se kačasto vije lepa asfaltirana cesta. Tod se vsako leto prirajajo znamenite avtomobilске dirke, ki privabljajo razen najboljših športnih avtomobilistov tudi številne gledalce. Monte Carlo je tudi cilj v Evropi najbolj znanega avtomobilskega relija ter mednarodnih regat jadrnic in motornih čolnov.

Kneževina Monaco sodi med najrazvitejše države v svetu, kjer imajo najvišji standard v Evropi, takoj za ZDA. Redno zaposluje nad 12.000 ljudi, od katerih kar 8000 iz Francije, ki precej več zaslužijo kot doma, razen tega pa nihče ni dolžan plačevati davka. Zavoljo tega ni nič nenavadnega, če je pritisk Francozov za zaposlitev v tej državi tako močan.

Vsak kvadratni meter zemljišča v Monaco je dobesedno vreden zlata. Parcel za novogradnje enostavno ni mogoče dobiti, zato gradijo stavbe povečini le v višini. Spodnji priobalni del Monte Carla je dejansko mesto stolpnice. Vzorno urejene parke in palmove drevorede varujejo kot največje dragocenost.

Tudi v kneževini je zelo gost avtomobilski promet, ki ga urejajo zali monaški policaji. Ti so razen stotnjice pisano uniformiranih knežjih gardistov edina zaščita suverenosti države.

Kot vse obiskovalce in turiste, ki brez slehernih mejnih formalnosti pridejo v Monaco, je tudi nas pot najprej vodila h knežjemu dvoru. Mogočna oker rumena palača z belo-rdečimi polknicami na visokih oknih stoji vrhu skalnatega hriba na majhnem polotoku. Obdana je z obzidjem in lepimi parki. Razen dvora je vrhu hriba stari strnjeni del mesta Monaco s katedralo in veličastno marmornato palačo oceanografske-

Kneževina Monako — Monte Karlo, pristanišče in del krožne ceste, na kateri potekajo dirke za veliko avtomobilsko nagrado.

ga muzeja, ki velja za edinstveni tovrstni objekt na svetu.

Na prostranem trgu pred pročeljem dvora se vedno zbirajo množice radovednežev z vsega sveta, ki nenehno fotografirajo in snemajo dva postavna stražarja ob velikem portalu. Posebno pozornosti je deležna izmena straže, ko živopisni gardisti po ustaljeni ceremoniji z hobnarji izvajajo brezplačno predstavo.

Princ Rainer III. in princesa, nekoč slavna filmska zvezda Grace Kelly, ki domujeta v dvorcu, se zelo redko prikažeta v javnosti. Poznavalci družinskih razmer vladarske hiše pravijo, da starejša hči Caroline, brhko dekletko, ki kar naprej uhaja z vajeti. Meni nič, tebi nič se družijo s plejboji in kvari ugled staršem in kneževini, kar je nekaj nezasičanega za mladenko plave krvi.

OCEANOGRFSKI MUZEJ

Razen knežjega dvora je obvezen ogled tudi oceanografskega muzeja. To je mogočna trinadstropna palača z velikimi stebri na glavnem pročelju z marmornatimi plastikami angelov, italijanskega kiparja Dussaria. Vstopnina za ogled muzeja znaša 10 frankov ali nekaj manj kot štiri stare tisočake. V kletnih prostorih je vrsta akvarijev, v prtiličju kino dvorana za prikazovanje znan-

stvenih filmov o skrivnostih morskega dna ter muzejski institut za oceanografijo, v zgornjem nadstropju pa so razstavni prostori.

Muzej je leta 1853. ustanovil tedanji monaški princ Albert I., ki mu gre zasluga, da se je slava o muzeju in institutu razširila po vseh državah sveta.

Še preden vstopiš v kletne prostore, zaradi mraka nenehno osvetljene s fluorescentno razsvetljavo, zaslišiš lajež dveh tjulnov, ki nenehno uprizarjata svojevrstne akrobacije v okroglem bazenu, iznad katerega imata nekakšen betonski tobogan. Kobacata se iz bazena in se drsata po gladki plošči, nato igrivo napravita nekaj ekshibicij v vodi, in spet zlezeta na tobogan. Lajata in mahata s plavutmi, kot bi hotela pokazati, kaj zmoreta. Prava klovna sta. Seveda imata zmerom dosti občudovalcev, ki se ne morejo posloviti od tega majhnega cirkusa. V prostranem prostoru ob stenah so veliki stekleni akvariji z nežno zeleno vodo. Kar se premika v teh steklenih pregradah z umetno postavljenim skalovjem in morskimi rastlinjem, je nekaj najbolj zanimivega, kar premore kakšen tovrstni muzej.

(Se bo nadaljevalo)

Turistično društvo Železniki je v nedeljo v Železnikih v Selški dolini že trinajstič zapored pripravilo tradicionalni čipkarski dan. Že v zgodnjih jutranjih urah so v prostorih muzeja odprli razstavo čipk. Obiskovalci so imeli možnost, da razstavljene čipke tudi kupijo. Nato so se med seboj pomerile klekljarice iz turističnih društev škofjeloške občine. Udeležence čipkarskega praznika je dopoldne zabaval ansambel »Mladci«, popoldne pa so se obiskovalci zavrteli ob zvokih Fantov Selške doline. (jg) — Foto: F. Perdan

Najsrečnejša na nedeljski trebijski tomboli je bila Marinka Lapajne iz Govejka nad Žirni. Zadelala je glavni dobiček, osebni avto »škoda«, vreden blizu 4 stare milijone din (slika zgoraj). Tombolo v Trebiji v Poljanski dolini je obiskalo več tisoč obiskovalcev. Trebijsko gasilsko društvo bo čisti izkupiček namenilo za dograditev domačega gasilskega in kulturnega doma (slika spodaj). (jg) — Foto: F. Perdan

ALPLES

Alpes tovarna pohištva Železniki

Organizacijsko-kadrovski sektor, ki je v sestavi delovne organizacije SLOVENIJALES ALPLES Železniki objavlja na podlagi 10. člena Samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu prosto delovno mesto:

organizator za nagrajevanje

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:
— VS izobrazba organizacijske smeri
— zaželena je praksa na takih ali podobnih delovnih mestih.

Izbranimu kandidatu bomo nudili stimulativne osebne dohodke, ter samostojno in dinamično delo.

Zaradi pospešene proizvodnje, dobre prodaje na domačem in tujem tržišču TOZD tovarne pohištva, ki je v sestavi iste delovne organizacije, objavlja naslednji delovni mesti:

2 KV mizarja

za delo v šablonarni ali montažo pohištva na terenu.

Pismene prijave je treba poslati v 7 dneh po objavi delovnih mest na naslov: SLOVENIJALES ALPLES tovarna pohištva Železniki, organizacijsko-kadrovski sektor, 64228 Železniki.

Številni izleti v Vintgar

V teh dneh, ko je Bled z okolico poln domačih in tujih gostov, številni radi odidejo na krajsi izlet v sotesko Vintgar. Pred vhodom v sotesko stoji lična hišica, v kateri prodajajo vstopnice in razglednice, vsakdo pa se lahko tudi odžeja. Letos so zabeležili že rekorden obisk.

J. Ambrožič

Tekmovanje harmonikarjev na Pokljuki

Spomladi ustanovljeno turistično društvo Pokljuka bo tudi letos pri gostišču Ob tabornem ognju priredilo tradicionalno tekmovanje in srečanje harmonikarjev. Tokrat bo tekmovanje, katerega pokrovitelj bosta tudi ob 30-letnici osvoboditve podjetje Viator TOZD hoteli Bled in odbor Prešernove brigade, potekalo drugače kot prejšnja leta. Z diatonično harmoniko bo lahko nastopil vsakdo ne glede na starost, zaigrati pa bo moral dve partizanski in eno narodno pesem. Novost letošnjega srečanja pa so tudi predtekmovanja. Le-ta bodo 24. avgusta in 7. septembra. Finalno tekmovanje, na katerem se bo pomerilo 30 harmonikarjev, pa bo v nedeljo, 14. septembra. Nastopajoči bodo tekmovali za naslov najboljši harmonikar-amater Slovenije. Najboljši pa bodo dobili tudi praktične nagrade.

Osnovna šola
A. T. Linhart
Radovljica
razpisuje prosto
delovno mesto

knjižničarja, PRU.

Nastop 1. 9. 1975.
Rok prijave v tajništvo
15 dni po objavi.

Priprave na zimsko sezono

Čeprav se je poletna turistična sezona komaj prevesila v drugo polovico, se blejski turistični delavci že pripravljajo na prihodnjo zimsko sezono. Turistično društvo Bled je v začetku tega meseca že izdalo zimске turistične informacije. Razen splošnih podatkov o Bledu in okoliških krajih zasledimo v njih pregled zimskega poslovanja, penzionskih uslug in cen, nadalje pregled cen za tako imenovane vikend in zimске tedenske turistične pakete, cene v zasebnih turističnih sobah, avtobusne zveze in obratovanje žičnic na Zatrniku.

V zimski sezoni 1975/76 bodo na Bledu organizirali smučarsko šolo in smučarske tečaje. Gostje si bodo lahko izposojevali smuči, drsalke in drugo opremo. Pripravljajo tudi različne prireditve. Tako bodo organizirali ledeni vlak, če bo jezero zamrznilo. Več prireditev pa bo tudi na umetnem drsališču. Urejena bo zimska smučarska sprehajalna steza in podobno.

Znan je tudi že cenik za silvestrovanje. Silvesterski menuji bodo veljali od 330 do 500 dinarjev; pač odvisno od lokala. V hotelu Toplice bo na primer veljalo silvestrovanje za eno osebo 450 dinarjev, v hotelu Golf pa 500, medtem ko bo v drugih hotelih cena za silvestrovanje za eno osebo 400 dinarjev.

Planika
industrijski
kombinat
Kranj

razpisuje licitacijo
za prodajo

dostavnega
avtomobila
zastava-
kombi

letnik 1970 za izključno ceno
1000 din.

Licitacija bo v četrtek, 21. avgusta 1975, ob 10. uri v prostorih avto garaž podjetja Planika Kranj.

Črtomir Zorec

N'mav čriez izaro, n'mav čriez gmajnico...

(Pogovori o koroških krajih in ljudeh)

Dne 8. avgusta 1942 je nemška soldateska izselila iz vasi Korene (Wurzen), obč. Kostanje, zavedno slovensko Streharjevo družino. — Slika je gotovo eden od najpretrpljivejših dokumentov o trpljenju naših koroških rojakov, hkrati pa dokaz nemških »skulturnih« metod...

(81. zapis)

Náša pot po onem delu Koroške, ki je leta 1918 pripadla Italiji, je pri kraju. Vrniti se moramo prav do Vrbe, ki je dala svoje ime velikemu Vrbskemu jezeru. (Nemško ime jezera — Wörther See — se naslanja na drug kraj, na Otok, ki mu po nemško pravijo Maria Wörth).

OSOJSKE TURE

S tem in nekaterimi prihodnjimi zapisi bi rad popeljal svoje zveste bralce še v one koroške slovenske kraje, ki so nam skoro povsem neznani. Beljak, Celovec in Velikovec pa Podjuno, Rož in Ziljo — to vse naši izletniki čestokrat obiščejo. Tudi Djekše in Gure, celo Dobrač in vsa dolina od Sentvida in Brež našim popotnikom ni več neznan. Toda lepo zeleno pobočje Osojskih Tur — prava neznanca Deveta dežela...

Pa čeprav je ta del Koroške dal starega bukovnika Drabosnjaka in sodobnega pesnika Andreja Kokota. In dal tudi v času strupenega nacizma svoj delež na žrtvenik slovenstva...

S področja občine Kostanje (Köstenberg) so bile izseljene v nemški rajh štiri slovenske družine z 29 družinskimi člani. Slika o izselitvi ene od teh družin (Streharjeve) iz domače hiše, priobčujem. Pogled na mlado mater in njene nedolžne otročiče s culicami — če to ne vpije do neba, potem razen ogorčenja sploh ne najdem prave besede. Kvečjemu vzklík — tega ne bomo nikoli pozabili, nikoli odpustili! In še obljubo koroškimi rojakom: zvestoba za zvestobo!

IZ VRBE NA KOSTANJE

Res ne vem, kakó je s to rečjo: še nedavno sem bral v Delu podlistek o naših bojih na Koroškem — v tekstu se je neprestano ponavljalo nemško ime za Grebinj (Griffen) pod Svinško planino; potem sem bral o neki regati v Feldnu (v drugem slovenskem dnevniku), kot da Vrba ob Vrbskem jezeru kar ni pravnje ime. Da pa narodnostno mlachni malomeščanski polizobraženci raje kupujejo v Villachu in Klagenfurtu kot v Beljaku in Celovcu, to pa je žal že kar prepogosten pojav.

Náše koroške rojake dostikrat prav zaboli, ko slovenski izletniki sprašujejo, kod vodi pot v Ferlach, v Arnoldstein, v Pürtschach, v Krumpendorf, na Hochosterwitz, v Eberndorf in podobno. Ko so vendar v prodaji Selanovi zemljevidi z dosledno vpisanimi slovenskimi imeni poleg nemških. Obstaja (v prodaji) tudi seznam slovenskih in nemških imen koroških krajev! Torej bomo v prihodnje spraševali le za pot v Borovlje, v Podklošter, Poreče, Krivo Vrbo, na Ostrovico, v Dobrolo ves in podobno.

No zdaj pa je že čas za rahel vzpon na pobočje Osojskih Tur, ki pa niso posebno visoke — saj se dvignejo le nekaj čez 1000 m nadmorske višine. Ker pa leži objezerska Vrba že na višini 460 m — so Osojske Ture po višini res kar krotke, še ne 600 m visoke. Torej toliko kot naš Jošt nad Kranjem.

Iz svetovljanske Vrbe — naš Bled s svojim turizmom je v primeru z Vrbo kar skromen — odhitimo natančno proti severu, prečkamo železnico ter novo avtomobilsko cesto — in že smo v zelenem tistem pobočju. Prva vas je Dvor (Krannzelhofen).

V njegovi neposredni bližini je Drabosnjakov domači kraj — Zvrhnje Drabosinje (Andrej Schuster — Drabosnjak, veliki koroški bukovnik, ljudski pesnik, tiskar, začetnik koroške slovenske ljudske prosvete, je bil v tem kraju rojen 6. maja 1768) O »prednem paverju v Karentane«, kot se je sam imenoval, bomo še pisali, ko se bomo vračali v Kostanje.

Malo naprej od Dvora — ves čas je cesta lepa, asfaltirana, blagega vzpona — bomo na levi (zahodno od ceste) zagledali Jezerce (Saissersee). Zrcali se prav mikavno sredi gozdov in travniškega zelenja. — Na drugi vzhodni strani pa se skriva gozdno jezero (Forstsee). Ne vemo, za katerega bi se odločili, tako sta lepi in čisti. Kopalcev ne preneseta — saj sta premajhni. Lastnik Jezerca hotelir Jakob Wrann (najbrž je naše gore list?) pravi, da jezerce nima ne dotoka ne odtoka vode, sanitarij pa tudi ne. Za kopanje pa je itak Vrbsko jezero dovolj blizu. Tako brumni Wrann po svoje skrbi za varstvo okolja, četudi sebi v škodo (gostje njegovih hotelov bi se radi v Jezercu kopali).

V dobri veri, kako idilična je še ta, nam bolj malo znana deželica — tako vstran in visoko nad našimi običajnimi potmi — pa smo prav razočarani. Le malo je že kmetij v bregovih, takih kot si jih zamišljamo: skromnih, nizkih, revnih hribovskih bajt — skoro povsod le nove hiše, grajene bolj za tuje turiste, ki pa ne prinašajo v vasi le denarja, pač pa tudi tujo, naduto miselnost in — pospešek asimilaciji...

V take ničkej vesele misli zatopljeni hitimo skozi Črešnje (Kerschdorf), Korene (Wurzen) in že smo na Kostanjah (Köstenberg — 790 m). Vas ni tako majhna, a je vsa v zelenju. Ima 1330 prebivalcev (mišljena je občina, ki obsega tudi okoliške vasi). V farni cerkvi se lahko pogovoriti z župnikom po slovensko, tudi šolski upravitelj ne skriva svojega slovenskega porekla. Le to je hudo, da je na Kostanjah prijavljenih k slovenskemu dopolnilnemu pouku le 17 otrok... V Drabosnjakovi deželi... kjer je še pred sto leti prav vse domače prebivalstvo marnjalo le po slovenje...

Kostanje slove kot letoviški in zdraviliški kraj. Mnogo sonca, obilje ozona iz okoliških gozdov. Na gozdnat značaj kraja kaže tudi vaški grb — veriverica, ki glode kostanj!

Na pokopališču ob cesti pa je le še malo slovenskih napisov, imena pač... Tako sem prebral: Borjanič, Dragašnik, Lipič, Mačnik, Serjanik.

Križev pot v kostanjski cerkvi pa je še vedno slovenski. Pač zato, ker je to tudi naš križev pot...

(Se bo nadaljevalo)

Štembergerjeva trikratna prvakinja SRS

Olimpija najboljša

Na Kolesarstvu v Ljubljani je bilo republikansko prvenstvo v plavanju za starejše pionirje, kjer je bilo doseženih spet veliko dobrih rezultatov in tudi rekordov. Žal med mladimi slovenskimi plavalci ni bilo kranjskega pionirja Boruta Petriča, ki bi osvojil vsekakor nekaj naslovov za kranjski Triglav in verjetno zabeležil spet kakšen rekord.

Uvrstitve najboljših: pionirji — 100 m kravl 1. Pogačnik (Ljubljana) 1:02,0 200 prsno 1. Rodič (Fužinar) 2:54,6 2. Jerman (Triglav) 3:03,6. 3. Seligoj (Triglav) 3:06,6, 400 m mešano — 1. Kos (Fužinar) 5:39,4, 2. Vozel (Rudar) 5:47,8 (rekord SFRJ mlajši pionirji A) 3. Jerman (Triglav) 5:50,4, 4 x 100 m kravl 1. Ljubljana 4:24,8 (rekord SRS starejši pionirji), 3. Triglav 4:49, 400 m kravl — 1. Pogačnik (Ljubljana) 4:47,8, 200 m delfin 1. Vozel (Rudar) 2:41,0 (rekord SFRJ mlajši pionirji A), 100 m hrbtno — 1. Kos (Fužinar) 1:11,2, 6. Sladoje (Triglav) 1:19,7, 4 x 100 m mešano — 1. Fužinar 5:07,9, 3. Triglav 5:25,2 200 m kravl — 1. Pogačnik (Ljubljana) 2:15,4, 1500 m kravl — 1. Vozel (Rudar) 18:55,6 (rekord SFRJ mlajši pionirji

A) 100 m prsno — 1. Rodič (Fužinar) 1:20,2, 3. Jerman (Triglav) 1:26,2 200 m hrbtno — 1. Kos (Fužinar) 2:31,2, 2. Novak (Rudar) 2:35,0 (rekord SFRJ mlajši pionirji A) 100 m delfin — 1. Kos (Fužinar) 1:10,8, 200 m mešano — 1. Kos (Fužinar) 2:36,8, 4 x 200 m kravl — 1. Ljubljana 9:42,7, pionirke — 100 m kravl — 1. Vehovec (Ljubljana) 1:06,3, 200 m prsno — 1. Štemberger (Triglav) 3:01,8, 6. Bradaska (Triglav) 3:14,3, 400 m mešano — 1. Blažič (Rudar) 5:46,0, 2. Štemberger (Triglav) 6:01,8, 4 x 100 m kravl — 1. Ljubljana 4:51,9, 400 m kravl — 1. Blažič (Rudar) 5:08,2, 200 m delfin — 1. Štemberger (Triglav) 2:55,0, 2. Rodič (Fužinar) 2:55,6 (rekord SFRJ mlajše pionirke A), 100 m hrbtno — 1. Blažič (Rudar) 1:14,6, 3. Štemberger (Triglav) 1:21,3, 4 x 100 m mešano — 1. Fužinar 5:25,1, 200 m kravl — 1. Klinec (Ilirija) 2:27,8, 800 m kravl 1. Blažič (Rudar) 10:30,0, 100 m prsno — 1. Rodič (Fužinar) 1:24,0, 2. Štemberger (Triglav) 1:27,2, 200 m hrbtno — 1. Blažič (Rudar) 2:38,2, 3. Štemberger (Triglav) 2:54,0, 100 m delfin — 1. Štemberger (Triglav) 1:19,0, 200 m mešano — 1. Blažič (Rudar) 2:44,6, 2. Štemberger (Triglav) 2:47,6. J. J.

Košarkarji ljubljanskega prvoligaša Olimpije so zmagovalci I. košarskega turnirja v počastitev občinskega praznika Kranja. Poleg zmagovalcev so nastopili še košarkarji Velenja, ljubljanskega Slovana in domačega Triglava.

Dvodnevne borbe so prinesle dobro košarkarsko igro, saj so ljubitelji košarke gledali kvalitetna in razburljiva srečanja, posebno pa je navdušila tekma za prvo mesto med Triglavom in Olimpijo. V tem srečanju sta moštvi dali vse od sebe, domačini pa so nudili močan odpor renomiranemu nasprotniku, ki je nastopil le brez Gvardjančiča, Volaja in Polanca ter v zadnji tekmi še brez Zorge.

Izidi tekmovalja: Triglav : Velenje 69:65 (32:13), Slovan : Olimpija 32:51 (14:38), za 3.-4. mesto: Slovan : Velenje 64:40 (39:23), za 1.-2. mesto: Triglav : Olimpija 97:99 (54:48).

Triglav: Košir 18 (2:0), Mavrič 6 (2:2), Štefe 2, Šilar 2, Zupan 9 (2:1), Skubic 26 (2:0), Klavara 4, Lipovac 12 (2:2), Urlep 2, Fartek 12 (2:2).

Olimpija: Lorbek 16 (4:2), Sibolič 21 (2:1), Vujačić 6 (2:2), Ivanović 31 (16:13), Križnar 10, Jakhel 13 (2:1). D. Humer

Košarkarski klub Triglav Kranj je organiziral v počastitev občinskega praznika Kranja kvalitetni košarkarski turnir, na katerem so sodelovale ekipe Olimpije, Slovana, Velenja in domačega Triglava. Turnir je bil v soboto in v nedeljo na stadionu Stanka Mlakarja. Na fotografiji trenutek s tekme Triglav : Velenje, ki so jo dobili domačini z 69:65. (j.k.) — Foto: F. Perdan

V Alžir pet Kranjčanov

V letošnjih sredozemskih športnih igrah, ki bodo v Alžiru konec avgusta in v začetku septembra, bodo med 189 športniki Jugoslavije nastopili tudi naslednji kranjski športniki: plavalci Petrič, Linhart in Porentova, strelec Peternel in kolegar Valencić. J. J.

Sovjetski alpinisti pri nas

V petek je prispela v Slovenijo skupina 15 alpinistov iz Sovjetske zveze, ki so člani alpinističnega kluba Avantgard s Krima. Goste so v Ljubljani pozdravili predstavniki PZS in Planinskega društva Kranj, ki je gostitelj sovjetskih alpinistov. Kranjčani so gostujoče alpiniste odpeljali v Premanturo na krajše počitnice, od koder se bodo vrnil 22. avgusta in odšli na alpinistični tabor v Vrata. -jk

Kejžar in Bizjak tretja v ZRN

Na doslej najkvalitetnejšem tekmovanju smučarskih skakalcev v Reit in Winklu v Zahodni Nemčiji so jeseniški in kranjski skakalci dosegli zelo lepe uvrstitve. V konkurenci 60 skakalcev pred okoli 3000 gledalci se je v članski konkurenci najbolje uvrstil od naših Jeseničan Dušan Justin, ki je zasedel solidno šesto mesto. V mladinski konkurenci je odlično skakal Kranjčan Bojan Kejžar, ki bi lahko osvojil prvo mesto, vendar se mu je drugi skok ponesrečil tako da se je moral nato zadovoljiti s tretjim mestom, kar pa je za njega doslej največji uspeh. Kranjski pionir Miro Bizjak pa se je izkazal med 25 pionirji Zahodne Nemčije, Avstrije in Jugoslavije, ko je osvojil odlično tretje mesto. Na tekmovanju so nastopili skoraj vsi najboljši zahodnonemški in avstrijski skakalci, Jugoslavijo pa sta zastopali ekipi Jesenic in kranjskega Triglava.

Rezultati: ČLANI — 1. Schwabl (Avstrija) 235,2 (53,52), 2. Pungg (Avstrija) 231,9 (50,5, 51), 3. Federer (Avstrija) 230,6 (51,5, 51,5), 4. Tusch (ZRN) 229,0

(51,50), 5. Schwinghammer (ZRN) 223,5 (51, 50), 6. Justin (Jesenice) 216,4 (49, 50), 8. A. Cuznar (Jesenice) 212,0 (48, 48), 9. Gorjanc (Triglav) 204,9 (47, 47), 10. Rožič (Jesenice) 202,0 (46, 45), 14. L. Prešeren (Jesenice) 187,8 (44, 45), 16. Krznarič (Jesenice) 173,7 (42, 43) 19. Grosar (Triglav) 157,4 (39, 40); MLADINCI: 1. Angerere (ZRN) 201,3 (45, 47), 2. Schwarz (ZRN) 199,4 (45,5 46), 3. Kejžar (Triglav) 197,6 (47, 46), 8. Zelnik (Triglav) 172,5 (40,5 43), 9. Br. Finžgar (Triglav) 170,9 (43, 41), 13. Z. Prešeren (Jesenice) 156,2 (38,5 39), 16. Langus (Jesenice) 136,4 (36, 33), 17. Jemc (Jesenice) 127,1 (34, 34); PIONIRJI: 1. Sternkopf (ZRN) 187,5 (43, 43), 2. Speicher (ZRN) 153,2 (37, 40), 3. Bizjak 150,5 (37, 39), 8. Bevc 125,6 (34, 34), 12. Globočnik 104,4 (36,5 p., 35), 13. Bernard 104,0 (28,5, 30), 14. Bo. Finžgar 99,1, (30, 28), 16. Hrovatin 91,7 (28, 27) 18. Šink 90,0 (26, 27,5), 19. Ropret 80,4 (30, 29 p.), 20. Vesel 75,4 (28, 28,5 p.), 21. Gašpirec (vsi Triglav) 73,0 (24, 22). J. J.

II. zvezna vaterpolska liga Še štiri točke

Le še srečanje GOČ : Triglav in padla bo zavesa na letošnjem tekmovanju v drugi zvezni vaterpolski ligi. V dveh tekmah v Kranju je Triglav vknjižil še štiri načrtovane točke, saj je v domačem bazenu premagal Riviero in neposrednega tekmeča za prvo mesto Mladost iz Bijeje.

Na lestvici vodi sedaj Triglav, ki ima odigrano eno srečanje več kot Mladost. Če bo šlo vse po načrtih, bo o naslovu prvaka in novem prvoligašu odločalo tretje srečanje Triglava in Mladosti v nevtralnem bazenu.

TRIGLAV : MLADOST 9:7 (2:1, 2:0, 2:3, 3:3)

Letni bazen: gledalcev 800, sodnik Klemenčič (Split)

Triglav: Vidic, Z. Malovašič 1, Kodek 1. Velikanje, Švarc 2, Balderman

Ali bomo uspeli? Tako nedvomno razmišlja mladi kranjski vaterpolist Švarc ob robu bazena tik pred zaključkom prvenstva v drugi zvezni vaterpolski ligi (j). Foto: M. Živulović

3. Sveglj 1, Mohorič, Stariha, M. Malovašič, Nadižar 1. Igra je bila razburljiva, domačini so se zavedali pomembnosti srečanja in so zaradi tega vložili maksimum napora in so zaslužno osvojili obe točki.

TRIGLAV : RIVIERA 11:6 (4:0, 1:2, 3:2, 3:2)

Letni bazen: gledalcev 400, sodnik Klemenčič (Split)

Strelci za Triglav: Balderman 4, Sveglj 3, Mohorič, Z. Malovašič, M. Malovašič, Stariha po enega.

To je bila lepa in zaslužena zmaga kranjskega Triglava. Bili so boljši v vseh pogledih, žal pa so v zadnjih dveh četrtinah nekoliko popustili. D. Humer

Kapetan Tomo Balderman in trener Nadižar budno spremljata trening vaterpolistov Triglava pred finišem v drugi zvezni ligi, kjer se Kranjčanom nudi edinstvena priložnost, da postanejo spet prvoligaši (j) — Foto: M. Živulović

Velik odziv za trim značko plavalca

V torek in sredo minuli teden (12. in 13. avgusta) je plavalni klub Radovljica v sodelovanju z občinskim svetom zveze sindikatov organiziral na letnem kopalšču plavanje za trim značko. Čeprav je bilo precej hladno, se je odzvalo veliko mladih in starejših plavalcev. Prvi dan je prišlo 57 plavalcev, drugi dan pa kar 163. Vsi so izpolnili pogoje in dobili trim značko plavalca. JR

B. Petrič spet odličen

Na tekmovanju za evropski plavalni pokal skupine B v Sofiji je trinajstletni Kranjčan Borut Petrič spet potrdil svojo nadarjenost in ugotovitve strokovnjakov, da nam raste odličen plavalec, kakršnega v Jugoslaviji verjetno še ni bilo. V disciplini 400 m kravl je spet izboljšal državni rekord, ki ga ima sedaj s 4:13,92. S tem rezultatom pa je osvojil tudi odlično tretje mesto. J. J.

NIKOLI NISTE KUPILI KVALITETE TAKO POCENI!

ZNIŽANJE 5-40%

RAZPRODAJA OPUŠČENIH PROGRAMOV POHIŠTVA LASTNE PROIZVODNJE

Odprto vsak dan od 7. do 19. ure, tudi ob nedeljah od 9. do 19. ure.

- DO 31. VIII. 1975
- KREDIT
- DOSTAVA NA DOM

SPALNICE — REGALI — KOMBINIRANE OMARE — VITRINE — OTROŠKE POSTELJICE — OTROŠKO POHIŠTVO — KOSOVNO POHIŠTVO

lesnina KRANJ — PRIMSKOVO

Za obisk se priporočamo tudi na Gorenjskem sejmu v Kranju — Hala A

1+3

Vojaški vsakdanjik pripadnikov obmejnih enot, vojakov-graničarjev, je več ali manj naporen, več ali manj povezan s številnimi urami obhodov, premagovanjem predvsem vremenskih nepravil v gorah, ki so večasih kar preveč radodarne z nevihtami, snežnimi meteži, viharji. Najhuje in najteže je prav gotovo v patrolah, na straži, pri opravljanju dolžnosti.

Vendar se današnjemu vojaku-graničarju, po težkem in napornem dnevu ni treba vrniti več v le delno opremljene karavle, kajti skoraj vse so danes že modernizirali, skoraj vse imajo elektriko, vodovod, sodobno opremljene in ogrevalne prostore.

Ob letošnjem dnevu graničarjev, 15. avgustu, smo poprašali tri graničarje na karavli Rateče, na tromeji, kako preživljajo dneve in ure v vojaški obleki, kakšno je njihovo življenje v tem odmaknjem kraju nad Ratečami.

Radiša Lazič, doma iz Loznice: »Letošnjo zimo sem že preživel na tej karavli nad Ratečami. Prihajam iz krajev, kjer ni strmin in hribov, iz »ravnine«, zato se je bilo sprva kar težko privaditi novega življenjskega in delovnega okolja. Vendar je naša karavla zelo dobro, zelo moderno opremljena, tako, da se vsi graničarji v njej zelo dobro počutimo. Časi krajšamo z raznimi igrami in se pripravljamo na nove dolžnosti. Teren okoli je ves hribovit, zato je potrebno kar precej fizične vztrajnosti, da se postopoma navadiš vsega in da ti tudi obhodi ne delajo težav. Tudi pozimi ne, ko zapade kar precej snega.«

Mile Pavlič iz Otočca: »Ker sem doma iz okolice Reke, je bilo morda zame največ-

ja sprememba vreme, ki tudi v najbolj vročem poletju v tem kraju ne prinaša vročine. Zime resda na karavli še nisem preživel, vendar stari vojaki-graničarji pravijo, da na tej višini nasuje kar precej snega. V takih pogojih je seveda najtežje. Sicer pa se mi ne pritožujem, nismo tako osamljeni kot se zdi. Navezujemo prijateljske stike z mladino in drugimi, ki nas večkrat obiščejo. Z njimi prirejamo tudi tekmovanja – predvsem športna.«

Pera Isajlovič, doma iz Zeleznika pri Beogradu: »Ponoči, ko je zelo hladno, je najhuje na straži. Tudi zdaj poleti, posebno pa še pozimi. Starejši pravijo, da zapade tudi do tri in štiri metre snega. Mene zima na karavli še čaka, premagovati jo bo treba, vsak dan znova, tako, kot so jo premagali že mnogi drugi. Vojak-graničar mora imeti kar precej fizične vzdržljivosti, sicer je hudo. Mejo je treba budno čuvati, jo varovati. V zadnjem času prek tega odseka meje ni bilo pobegov, tako, da s tem nimamo težav. Sicer pa smo prav vsi zadovoljni, predvsem pa ponosni, da lahko služimo vojaški rok kot graničarji, kot čuvarji naših meja.«

Proslave so se udeležili predstavniki družbenopolitičnih organizacij, delovnih kolektivov, društev in organizacij iz vse Gorenjske ...

Člani AMD Radovljica so pod karavlo nad Ratečami prikazali ta lep in zanimiv šport vsem udeležencem proslave ...

Na proslavi so podelili pokale prvouvrščenim na nedavnem športnem srečanju v Podmežakli na Jesenicah ...

Graničarji naše tromeje

Nadaljevanje s 1. strani

Ob kulturnem programu folklorne skupine iz Dovjega, ob recitacijah »starih« prijateljev graničarjev v Ratečah – pionirčkov iz počitniškega doma v Kranjski gori – ob slavnostnih govorih, nagovorih, ob prebranih čestitkah naših najvišjih vojaških predstavnikov, ob podelitvi pokalov najboljšim ob nedavnem športnem srečanju – vsako minuto se prisrčnost in spontano tovariško vzdušje ob karavli stopnjuje ... Nič poveljevanja, nič vznesenosti v besedah, a kar največ zanosa in poguma v pogledih in mislih vseh, ki so vabili ter kar največ hvaležnosti in izjemno prijateljskega vzdušja pri vseh, ki so prišli.

Ker namenoma ni bilo utrujajočega kopičenja besed, ker so misli in stiki zgovorno govorili, ker je kratkost in jedrnatost proslave že takoj na začetku odgnala morebitno monotonijo, ki bi utrujajoča in prevečkrat ponavljajoča lahko enačila slavlje s katerikoli drugim, ni bilo ob koncu nikogar, ki bi si želel takoj oditi. Ni bil vabljen le ogled tromeje ali vojaški golaž, vabila je preprosta beseda, pogovor, kramljanje na klopi pod karavlo, izmenjava besed med graničarji in obiskovalci. In iz vsega so se naravno in preprosto in pričakovano izčrptali novi datumi medsebojnih srečanj, ki bodo vsaj nekajkrat na leto takšni, kot je bil petnajstoavgustovski praznik.

Slavlje so pestrili tudi člani AMD iz Radovljice, mladi in pogumni motokrosisti, ki so prikazali pravo dirko na pobočju pod karavlo. Med njimi komaj 12-letni Roman Lipnik iz Radovljice in državni prvak Janez Fajfar, ki sta ob enem z drugimi vozila med vratici in prikazala vse svoje sposobnosti, povezan z znanjem, talentom in treningom. Bili so nadvse privlačna točka proslave, proslavljanja nad Ratečami, na karavli, ki jo je tega dne prežemalo eno samo: pristno tovarštvo ...

D. Sedej
Foto: F. Perdan

Josip Petrinič iz Varaždina je ob 15. avgustu opravljal svojo dolžnost na straži ...

XXIII. gostinsko- turistični zbor

Republiški sindikat delavcev gostinstva in turizma Slovenije bo letošnji trindvajseti gostinsko-turistični zbor Slovenije, ki bo 2. in 3. oktobra, organiziral v Kranjski gori. Tako kot na vseh dosedanjih tovrstnih srečanjih, ki so bila v glavnem na Bledu in v Portorožu, bodo tudi tokrat pripravili več različnih prireditiv. V okviru zboru bodo organizirali razstavo pogrnjkov, kuharskih izdelkov, slaščičarskih izdelkov, razstavo jedilnih listov in cenikov pijač in razstavo turističnih in gostinskih propagandnih edicij. Na programu bodo tudi strokovna tekmovanja kuharjev v pripravi menuejev, tekmovanja barmanov v mešanju pijač in tekmovanja v poznavanju pijač. Udeleženci zboru pa se bodo pomerili še v šahu, streljanju, kegljanju, tenisu in namiznem tenisu, odbojki, malem nogometu, plavanju, veslanju, malem golfu ter v hitri hoji s pladnji, valjanju sodčkov in v teku s kozarci.

Sicer pa na vsakem gostinsko-turističnem zboru gostinski in turistični delavci iz cele Slovenije izmenjajo tudi enoletne delovne izkušnje.

A. Z.

lip bled

TRGOVINA

na Rečici, tel. 064 77 328

VELIKO ZNIŽANJE CEN

pri nakupu najkvalitetnejšega
stavbnega pohištva
lastne proizvodnje

potrošniški kredit brez porokov

Trgovina je odprta vsak dan od 6. do 14. ure
ob torkih do 18. ure in sobotah do 12. ure.

LIP BLED
lesna industrija
Ljubljanska c. 32
tel 064 77 384

Na osrednji gorenjski proslavi so številne goste in graničarje tudi iz sosednjih karavil pozdravili z najpristržnejšimi čestitkami za njihov praznik ...